

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 19. marca 2008 v trestnej veci obvineného **Mgr. L. K.** pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde v Topoľčanoch pod spisovou značkou (sp. zn.) 1T 68/2006, o dovolaní, ktoré podal obvinený Mgr. L. K., zastúpený obhajcom JUDr. J. D., advokátom v Topoľčanoch, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. januára 2007, sp. zn. 3 To 91/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. L. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Topoľčanoch z 2. októbra 2006, sp. zn. 1T 68/2006, obvinený Mgr. L. K. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

14. apríla 2006 v Topoľčanoch v byte na S. ul. č. X. po predchádzajúcom nedorozumení s nožom v ruke mieril na M. M. a vyhrážal sa mu zabitím; v jeho fyzickom napadnutí mu zabránili ďalšie prítomné osoby.

Okresný súd podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 a § 36 písm. j/ Tr. zák., obvinenému za to uložil trest odňatia slobody na osem mesiacov, výkon

ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienienečne odložil, pričom podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na dvanásť mesiacov.

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo 16. januára 2007, sp. zn. 3 To 91/2006, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Mgr. L. K. proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo zamietnuté.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu obvinený Mgr. L. K. prostredníctvom obhajcu podal dovolanie, ktorým sa domáhal, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., ďalej aby zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu i predchádzajúci rozsudok súdu okresného a Krajskému súdu v Nitre prikázal vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

Podstata dovolania vyplýva tiež z písomného stanoviska obvineného; tento hlavne namietal, že vo veci nebola vykonaná rekonštrukcia skutku. Obvinený ďalej namietal aj hodnotenie výpovedí svedkov okresným súdom, resp. postup súdu označil za zaujatý. Obvinený ako dovolateľ z toho vyvodil, že nevykonaním rekonštrukcie, z ktorej mal vyplynúť záver o konaní obvineného v stave nutnej obrany, bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že dôkazy neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a preto aj rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Najvyšší súd konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.) a že boli splnené podmienky dovolania (§ 372, § 373, § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.); zároveň však dospel k záveru, že je zrejmé nesplnenie ním uplatnených dôvodov (§ 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.).

Jedna zo základných zásad dovolacieho konania je vyjadrená v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že totiž správnosť a úplnosť zisteného skutku (ako ho zistili súdy na hlavnom pojednávaní, resp. v odvolacom konaní) Najvyšší súd nemôže skúmať a meniť.

V posudzovanej veci okresný a krajský súd zistili uvedený skutkový stav, ktorý obvinený subjektívne nepovažoval za preukázaný. Dôvodom je neakceptovanie jeho obhajoby a domnienka, že všetky skutočnosti by vyriešilo doplnenie dokazovania o konkrétny procesný úkon (rekonštrukcia skutku). Jeho vykonania sa obvinený domáhal, čo súdy odmietli a vychádzali z ďalších dôkazov.

Dovolateľ teda namietal úplnosť zisteného skutku, čo nie je legálne posudzovať v dovolacom konaní. Tento výsledok Najvyššieho súdu vychádza z toho, že v posudzovanej veci nezistil porušenie práva obvineného na obhajobu, resp. nevykonanie dôkazov súdom zákonným spôsobom. Opačné tvrdenia dovolateľa sú len umelou konštrukciou (naviac v podstate s absenciou relevantných argumentov), ktorou sa snažil preklenúť dovolacie dôvody, aby tak dosiahol zrušenie odsudzujúcich rozhodnutí súdov.

Je potrebné tiež poznamenať, že skutkový stav zistený súdmi v doterajšom konaní bol nimi posudzovaný aj z hľadiska obhajobných tvrdení obvineného, že totiž konal v stave nutnej obrany. Tento záver o nemožnosti aplikácie § 25 ods. 2 Tr. zák. logicky vyplýva z doterajších skutkových zistení, ktorých správnosť a úplnosť napokon v konaní o dovovaní nie je možné skúmať a meniť.

Najvyšší súd tiež vyslovuje názor, že nelegálna účelovosť podaného dovolania vyplýva tiež z jeho celkovej nevyváženosti. V konaní o dovolaní neprichádza do úvahy presadenie zmeny hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa subjektívnych kritérií a interpretácie obvineného. Také hodnotenie je v kompetencii vo veci rozhodujúcich súdov, ktoré ak konajú legálne, rozhodnú logicky aj v diametrálnom rozpore s predstavami obvineného, pričom domáhať sa zmeny je síce jeho zákonným právom, ale toto musí byť uplatnené relevantným spôsobom, čo v posudzovanej veci naplnené nebolo.

Dovolací súd na margo poznamenáva, že o nevyváženosti podaného dovolania svedčí aj v ňom uvedený návrh na zrušenie rozhodnutí súdov prvého aj druhého stupňa; zároveň uplatnené domáhanie sa príkazu, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol krajský súd, nie je logické. Ak by sa tomuto návrhu

vyhovelo, nemohol by vo veci konať krajský súd v odvolacom konaní, lebo by absentovalo rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Rovnaký záver sa týka aj návrhu na vyslovenie porušenia zákona v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. Ide o dôvody dovolania, ktoré musia byť zistené, a preto nie je možné domáhať sa výroku, že práve v nich bol zákon porušený.

Najvyšší súd na tomto základe rezultuje, že v posudzovanej veci evidentne neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., pričom ďalšie okolnosti skúmané neboli, lebo podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Dovolanie podané obvineným Mgr. L. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. januára 2007, sp. zn. 3 To 91/2006, bolo preto Najvyšším súdom na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. marca 2008

**JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: